

Излиза три пъти седмично  
в понеделник, среда  
и петък.

АБОНАМЕНТА Е:  
Годишно 100 лв., 1/2-год.  
60 лв., 3-месечно 35 лв.  
Абонамента заплаща на  
всяко 1-во число от ме-  
сеца. — внасяти предплаща.

# ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор — издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са:  
За кв. сантиметр 2-50  
ст.; за годишна, вечна,  
некрозизи 50 ст. за едно  
публикуване; баланси, ре-  
шения, циркуляри и прого-  
коли по 50 стотинки; ре-  
гистрация на търговски и  
индустриални фирми 10 лв.  
Всяко, що се отнася до  
вестника се адресира: до  
„Търгов.-Промисленна За-  
щита“, Варна „Вечер“

## Близките до живота питання

Първото от тях е: Как живеят гражданите?

Тия, които са богати, или тия, които използват силата, влиянието и изгодите на власта, отлично живеят — не се лишават от нищо, даже от излишни удоволствия. Но тия щастливци в България са много малко, ние не им даваме по-голяма численост от 20 на сто и то е надувание на тая цифра, като причисляваме към щастливците и шевелата декеданти, които имат всекакви приходи и са по-големи щастливци и от министрите, защото всичко могат, всичко им е достъпно. Другата част от гражданството, особено гражданството от градовете 80% е в едно небивало затруднение, по отношение на прехраната си дори е на безисходен път: пари няма, кредит няма, производството слабо, гражданска и правова сила слаба, помрачен живот преживява. Данъците един след друг и един върху друг се облагат; собствеността се отнемва и изземва, сигурността на живота нигде не е обезпечена; личната чест и опокоеително състояние в обществото са профанирани и застрашени. Нищо добро. Прехраната, личната прехрана, даже, е невъзможна, защото заприщени са източниците, от които се добива тя; затржени са пътищата, по които се тя търси. Властта се туря над всичко по-горе, даже над правото, над естественото право на индивида да промишлява за прехраната си.

И друг път сме казвали, 80% от градското население, бидейки лишено от възможността да надвигва на тежобите и материалните задължения към държавата, бидейки лишена от възможността да надвигва на нуждите си за прехрана иначе, се е осолонило, изключително, на онова, което в добрите години е могло да спести, е могло да спатарха — от една страна продава, а от друга еде — разпелая, защото не може иначе. Това нещо е без изход за населението и беда за страната, то е беднота и голота на народа, сее немощност гражданска и стопанска.

Другото питане произтича от непоносимата и постоянно растеща скъпостия.

Прави ли се нещо за намаляването на скъпостията?

Кой може и как може да прави частната инициатива за намаляването на скъпостията, когато държавата не дава на тази инициатива да си отиде?

Казахме вече: данъците и налозите, които обременяват стоите и производствата са

толкова многобройни и толкова тежки, че остоторяват стойността на предметите. Скъпостията се налага от държавата, преди всичко, но тя иде и от други познати и непознати, предвидени и непредвидени причини:

На пръв ред стон злободневната причина — валутата. За един лев, който има реална цена 2 стотинки, не можеш да вземеш един предмет, който струва реални 30 стотинки — ще трябва да платиш петнадесет пъти по 2 стотинки, или да дадеш равно 15 монети от по един лев, които отговарят на 30 реални стотинки. Колко пъти е по-раствнала скъпостията за такъв един предмет, който по-малко на брой 15 еднолевови монети за 30 стотинки, всеки може да си направи сметката, но ние ще да прибавим — 100:2.

Друга съществена причина е производството на предметите: Външните стоки, на самото местопроизводство, са скъпи, скъп е превозът им, стократно по-скъпо е митото им, скъпо е манипулирането до освобождаването им и депозирването им в търговските складове. Всичко това прави чуждите стоки и недостъпни за всяка ръка, която не разполага с средства за купуване.

Нужно е да има наше собствено производство, непреминало през толкова много ръце и митарства, за да е по-ефективно и по-достъпно за оопротамашелите граждански маси. Имаме вече и много фабрики: те могат да ни дават, сравнително, много по-ефективни стоки; но суровите материали са извънмерно скъпи; фабриките са с недостатъчни капитални и не могат да си набавят на цяло, в куп, суровите материали; банките са в безпаричие; банките, народната банка, предимно, не са в състояние да удовлетворят нуждите на фабриките от кредити и последните не работят, или полуработят, да не кажем, че едва работят. Това е още по-друга причина за скъпостията. А тя, скъпостията — по такава, или оновакава причина, по много причини и причинки — расте; расте и расте без да се вижда край на растенето й; не се предвижда времето, когато ще се извие към спадаването, към намаляването.

И живота пита:

Следствията от това?

Следствията са обща корупция, общ морален опадък, масова мизерия. Следствието е борба мъчна, борба страшна!

И борбата на масите, на градските маси е насочена

срещу две стихии непреодолими и непобедими: бедността и скъпостията. Двете тия стихии насаждат третата: мизерията.

Да, масовата мизерия расте, уголемява се, застрашителна е, покусителна е! Застрашителна и покусителна е за гражданските маси и тя роди и следва да роди всички обществени и индивидуални пороци; внесе и следва да внесе смутове в обществата и индивидуални отклонения от порядъчността в живота: разврата, пьянството, злоупотребата, апашеството, разбойничеството, главоуравнението в размерите, в качеството се равнича, 99% са резултат от мизерията, която е стихийна. Само 1% е, може би, по-непредвидено нещастие, или злощастие.

Стихийна е, застрашителна и покусителна е мизерията и между чиновничеството. Мизерията разврати и развали чиновничеството.

Мизерията неволно в гражданството роди пороките, що споменахме, които са селиха страх и трепет, всеобща ужас в живота, защото мизерията редат с безреднето, измистиха спокойствието с страховете за днешния и утрешния ден, измистиха сигурността с несигурността за честа, живота и имота, измистиха нравствеността с покварата, с общата, с широката общественна поквара и мръстияност.

Мизерията неволно на чиновничеството роди корупцията — роди подкупничеството и системните злоупотребления и фалшификации; роди продажничеството на съвестта и всичката порочност в служебните функции на държавата, в персоналната и идейната служба на чиновничеството.

Мизерията в масите разлага и убива народа, а мизерията в чиновниците разлага и убива държавата.

Тежко на тая държава, в

## Пристанищата Варна—Бургас.

Сжбратят ни „Българ. Стопански Вестник“ пледира кауза на варненските търговци по отношение западването на търговията, като намира причината не в хората, които дистрибутират търговията, а в загубването на хинтерланта.

В ролите сжбратят си сме еднакви — ние така сжщо пледираме за каузата на варненските търговци en bloc, в куп, така да се каже; намираме вината в ръководителите, че не умеят да завържат работата по начин да не страда търговията и Варна да не запада — да запази своето голямо значение, като порт на Северна, Западна и Источна България. В ролята на защитници на субективните интереси на варненските търговци сжбратят си ние, без да се различаваме в сжщността, изхождаме от разни пътища. Различаваме се значи сжбратят си

## Георги Генов — гара Трѐмбеш

Търговия с колония и железария. Представителство на Д-во „Балеа“.

Представителство и постоянен склад от ромънска газ

**двойно рафинирана;**

продажба на едро с варел и каси. Всякога се намира в склада и Трѐмбеш бяла и жълта газ, бензин, минерални и цилиндрични масла,

при цени сжвършено умерени — без конкуренция.

## ТЪРГОВСКО СЖБИРАТЕЛНО Д-ВО

## „Сжединение“ — гара Трѐмбеш

Основано в 1920 г. Капитал 3,000,000 лв.

НАПЪЛНО ВНЕСЕН.

ТЪРГОВИЯ С ЖЪРНИ ХРАНИ; ЗАКУПВА И ПРОДАВА НЕОГРАНИЧЕНИ КОЛИЧЕСТВА.

## АКЦИОНЕРНО Д-ВО „ТЕКСТИЛ“

София — Варна

ПРЕДЛАГА по сжвършено износни цени, от собственото си фабрично производство: ПЛАТНА белени и небелени; оксфори и материи всички видове.

Телеграфически адрес: „Текстил“

която като колос се е изправила мизерията на всеразложението и всеразрушението!

Тежко на България, тежко нам, защото няма кой да види, няма кой да разбере, че с обедняването на народа, с вжруващата скъпостия — с мизерията, произтичаща от бедността и скъпостията, държавата ни е вече над пропасти!

Тежко нам, защото не се досещаме и не разберем кои и какви са крепящите и най-близки до живота питання и върху тях да се сирем, върху тях да заработим!

Лазов.

само в това, че ние търсим управовесняването, търсим екилибжа, ако можем така да се правим, на интересите между Бургас и Варна, а сжбратят ни тежко върху интересите само на Варна. Бургаса оставя на случайността. Той в заглавието си пише, че е орган на дружеството на варненските търговци — чест и доблест е за него да запази за егонетичните интереси, предимно, на варненските търговци, чийто орган е; ние търсим своята почва на дейност и застъпничество още по-далеч от Варна, собствено, нашето предназначение, нека по ясно кажем, е да застъпваме общите български интереси на търговците в отечеството ни и теренът на дейността и застъпничеството ни е цялостно в Бургас, без да изключават Варна. Нашето валиране, нашата борба, ако щете, е това казахме вече,

да се запази „екилибжа“ на двата порта, така че една да не пакости на другия и обратно: и двата еднакво да се развиват и процъфтяват без враждебно сжперичене — една като изходен път на една от възд балканска част на България, а другия като такъв за отсам балканската част на сжщата.

Като смятаме, че се обяснихме по тая част на заеманите позиции в пледирването на каузата на Варна и Бургас, ние можем да се разберем и относно другите становища по вжпросите, повдигнати от нас и от сжбратят ни.

Запада ли търговски Варна? И защо запада?

На тия питання отговаря „Българ. Стопански Вестник.“ На първото отговаря утвърдително: „да, запада,“ това е безспорно. На второто отговаря: „запада, да, но защото изгуби хинтерланта си — плодородната Добруджа — и с това се намали трафикът на порта“.

Тия аргументи, тия обяснения ние ги чуваме от устата и на секретарското заместване при Варнен. Търж. Камара, преди да се аргументира с тия почтенният наш сжбрат; но тия аргументи, в една твърде голяма дова, са безосновни, това ние ще видим по надолу, а тук пак ще повторим, че Варна запада търговски и отстъпва на Бургас пжрвенството си по причина на немале хора да работят не само за по-голямо повдигане, а и за запазване това, което тя до сега е имала и, ако сум се работи, може да има. Напротив, Бургас се повдига и надмина Варна, защото той се сжбуди от дълбокия сжж; защото се сжбуди от апатията и инертността, които го притискаха, които го душаха; добрите и умните хора в него са

подадхаша ръка за работа неуморна и планомерна — защото, заедно с себе си раздвижиха и обществата в цялостния хинтерлант, които масово с протести и резолюции се отделиха да искат припадъците се на Бургас и порта му от джржавата; защото въпроса за подобренията на бургаския порт не е само въпрос на бургаските търговци, а на цялата оная част на народа, населяваща хинтерланта му — е въпрос общонароден за южна и юго-западна България. Това е предимството на бургаските водачи и борци пред варненските, които се съветят в опасните опити да си създават опозиция, да делат дейците на враждебни лагери.

Сега да дойдем на кардиналния въпрос, с който почтенния наш събрат се аргументира: чий хинтерланд днес е по-голям? На кой от двата порта, именно, хинтерланта благоприятствува и растенето на трафика?

Най-първо две думи за хинтерланта на Варна: фактически той е уголемен, но не е намалял, защото, като порт, той отне трафика на Галац и Браила, който обемаше цялата вносна и износна търговия на търговските центрове и райони на Русе, Свищов, Никопол, Рахово, Сомовит, Лом и Видин — тия центрове и райони, включително с Вратца и Плевен, се продоволствуваха с стоки, вносими чрез Галац, а износими им трафик, включително Плевен, всецяло бе насочен чрез Браила. За всичко, което свързва изброените центрове и райони с външната търговия — по вноса и износа, сносението за тях, като естествено прилежаще, не може да става от другаде, освен чрез Варна. Може ли тая придобавка на Варна, от такъв обширен хинтерланд, да се сравнява с тоя, който се скъсва чрез загубата на Добруджа?

Нещо повече. Добруджа се изгуби не сама, не изоллирана, а с пристанищата си при Шабла, Каварна и Балчик. Загубата на Варна от изгубването на Добруджа е, безспорно, скъпа, но скъпа е тя като жпница и обетованна земя на общото отечество; загубата по отношение на трафика за Варна е скъпа, незначителна; тя засяга само една част на вносната търговия за Добруджа, защото всичката, без изключение, износна добруджанска търговия и на Дели-Ормана, до Снаистра, бе насочена през собствените тухни черноморски пристанища: Балчик и Каварна. А нашият спор е: сега, или по-рано Варна имаше по-голям хинтерланд и по-голям шанс за един обемист трафик? Ние твърдим: сега. Какво ще твърдят събратите ни, не знаем, но ние пак настояваме да твърдим, че не е нищо, а нищо, което заварта работата, сиреч, че за тоя несравнено по-голям хинтерланд се изискват умни, предани и предприемчиви хора, които да употребят умение и способности да привлекат обемистия му трафик към Варна и да въединят Варна на още по-голяма висота, отколкото е била до сега. Потребно е да привлечат тоя трафик не временно, не за сега, до като политическите обстоятелства не позволят на Браила и Галац да си го възвърнат, а за вечни времена. За този ум, за този гений и авторитет говорихме ние, когато споменахме имената на плеада добри дейци на Варна, които и издигнаха и спечелиха голямото име и слава на пръв между първите търговски градове в царството. Кой е този от днешните водачи, който ще направи стогната чавот от онова, що можеха и направиха предшествениците им? Нека ни се съдрят, нека ни мравят ония, що разпалват огъня срещу нас, това за нас е безвредно, нато публичности, обаче, ние сме длъжни да кажем истината, а тя е, че в лицето на

стоящите начело на търговските ни работи няма нито един такъв. В масата, наоумежду неактивните търговци има такива, това е безспорно, но те са и масите, те са далеч от работите и ние, все така искрени, каквито сме винаги, извънредно скъпяваме търговците в Варна, че са останали без способни водачи.

Каза ни се от секретарското заместничество, че всичко можело да се постигне, ако тарифите по железниците се направят до Варна с тия до Бургас. Ето де е всичкото, ето де е екилибъра! Та нали за това се некат умни и авторитетни хора водачи — да обмислят, да изискват и да спечелват онова, що е потребно на Варна.

Ще се почувствуват боднати нашите водачи, ако кажем, че Бургас, за щастие, навреме се е сятна да турп начело на своите работи хора, именно, такива които, като се вложиха за приличането на трафика и издигането на порта си, първата им работа беше да издействуват премахването на тарифите, които фоворизираха Варна в ущърб на Бургас. И те ги премахнаха. Сега следват да действуват и по другите посоки с ежщата енергия, с ежщата ревност и с ежщата вещина, проникнати от съзнанието, че всичко печели, който будно и неуморно работи, който не чака само на готово от джржавата.

Без съмнение е, че бургасчани не искат да отговорят на новите нужди на порта им от ватвърдения — не от фактически уголемения — му хинтерланд. И за това влагат амбиция и осърдие.

Впрочем, ние не се отказваме от разсъжденията си от миналата година, пак по туй време, че с загубата на Одрин, е прекъсването на Деде-агачката трафична артерия и е преместването всецяло почти на комисионната и оптовата търговия в София, кадето са и депата на банковите парични капитали, положението на бургаското пристанище се оформява по-иначе отколкото е било до сега — неговото особено значение за южна и югозападна България, най-паче за столицата, кадето е пълнът на българската вносна търговия, не може повече да се пренебрегва от джржавата и тя трябва да го джржи наравно с Варна и ривни, и своевременно да бждат жертвите за съкращенията и подобренията, които се правят в портотовете ни на Черно море. Крещатите нужди на Бургас в това отношение са еднакви с тия на Варна, джржавата не може да бжде за една майка, а за друга майка — не може да онеправдава една част от населението на страната, а да фаворизира друга част, чийто нужди са толкова и така насъщни, както и на другата — да дели по-равно за децата си, с длъжна.

Но тия наши разсъждения, пак повтаряме, са за да се запази екилибъра, да се запази едно справедливо равновесие спрямо нуждите и интересите на двете страни; те, разсъжденията ни, не могат да бждат възмани за враждебно насочени срещу Варна и срещу варненските търговци, които ние оплакваме, че са останали без водачи или водачи „долгорукни“, които вжн от собствените си интереси, други или така наречени общи интереси не повишават.

Защо, например, ще бждат тжжувани за враждебни на варненските търговци следните разсъждения, именно: че по вината на ежщите тия, недовърши за местата, що заемат водачи, Варна ще изгуби и тоя голям хинтерланд, който е спечелен от случайността поради ватвърнянето на Дунава от войната и поради владенията политически обстоятелства. Какво направиха и какво правят те да заварят хинтерланта цялокупен, както

е днес, за Варненския порт до вечни времена? Кога се въздъшаха те в болките и страданията, например, на гр. Русе от безизвестните експлоатации и злоупотреби на някои от варненските комисионери спрямо интересите на русенските търговци?

Русенци ни се оплакаха и ние миналата година, в ред статии, изнесохме поразителни факти на злоупотреби с тухните интереси. Водачите тук сяха ли се да вземат акт от това, що писаме и да вземат мерки за прекратяването на тия злоупотреби?

Русенци, па и видинци ни заявиха, че тухното желание е да настъпи час по скоро свободната думавска сточна и жпническа новигация през Браила и Галац, да избягат, да се отжрват от Варна и от злоупотребиенията с интересите им.

Относно Видин само един единствен факт ще цитираме, за да стане ясно в какъв дълбок сън са захласнали нашите търговски водачи, за да не внаят, що им предлежи да работят.

Видински търговец експортер на храни иска да експортира 200 тона кукуруза в Цариград. Влива в разбирателство с една от параходните агенции за навло и намира много по-добра сметка за износа си в навлото, чрез Варна, обаче дошла работата до другите равнотии на пристанището и за комисионни и окавала се, че тия равнотии са толкова непоносими, че правят невъзможен без чувствителни загуби износа чрез Варна. „Обжрвах се, кава ни търговец, до познати в Бургас; направиха ми изчисления за всички равнотии — за по скъпото железно-пътно и морско навло и за пристанищните и комисионни разходи. Уверихах ви, че, именно, поради много по ефтините равнотии и пристанищни равнотии, намерих несравнено много по-добра сметка в Бургас и от там изнесох кукуруза и следвам да изнесам“.

Защо е нужно да привеждаме други примери, когато ние нямаме водачи с глави да ни разберят.

## На разни теми.

Статията в брой 37 за изпадането на търговията на Варна е била четена с удоволствие от четците ни в провинцията.

Един от абонатите ни, по повод на тая статия, написал и ни праща това, което по долу пометнаме с дадени му от автора надслов:

Само те ли обират:  
В „Т. Пром. Защита“ четях онова, което наши провинциални колеги търговци са казали за сметка на хамалите и каруцарите в Варна. Напълно потвърждавам казаното от тях и се присъединявам към изявените недоволства и упреци. Но само те ли, хамалите и каруцарите ли само обират търговците. Не, не, не само те.

Аз притежавам една равнотийна сметка от един варненски комисионер-експедитор. Тая сметка гласи, горе-долу, следното:

За разтоварване 7 тона желязо 159 врсски.

Магазинаж за 1 месец в магазини 420 лв.; за хамалне в митницата 546 лева; за превоз по тарифата 441 лева; за разтоварване в склада ни 315 лева; за бордера (к. н.) 22 лв.; за фонд търгов. ващита 3 лв.; за комисиона 350 лв.

В тая сметка ето що е ограбеното от мен: а) 420 лв. магазинаж; б) 105 лв. от хамалне за митницата; в) 105 лв. от сумата за разтоварване в склада; г) 20 лв. от ваджленето по бордерото и 210 лева за комисионата, защото желязото е от бедните, малоценните стоки, които не плащат повече от 2

## Трансмисионни каиши

РАЗЛИЧНИ РАЗМЕРИ С ГАРАНТИРАНА ТРАЙНОСТ

## РЕМЖЧКИ ЗА ШЕВ

РАЗЛИЧНИ ДЕБЕЛИНИ И ШИРИНИ

## ОБЛИ КАИШИ

за шевни, папирсни и др. машини от 5 до 10 м. м. дебели

ПРИ

Акц. Д-ство Съединени Индустрии  
ШУМЕН.

## ВИЖЕВ & ВИЧЕВ-ВАРНА

Телефон № 341

3—5

Търговия с колониал и др. стоки на едро  
ПОСТОЯНЕН ДЕПОЗИТ НА:

ЖЕЛЕЗА: шини, халкажци, обли и чемберлицы. Гвоз- дей, ламарина, сачоне, лопати и ливари.

КОЛОНИАЛ: кафета, масла, маслини, сапуни, калай, калофон, стипца, зачка, сода каустик, сода би-карбонат, лимонна киселина карам- фил, тамян и други.

ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО и депозит на вложени платове от фабр. Г. Стефанов & С-ве, Сливен

на хилядата комисиона; аз му предлагам 20 на хилядата, а той ми внама равно по 50 на хилядата.

Ограбени са от мен за 7 тона желязо точно 1037 лева, много явно, защото не по моя вина престоя желязото ми в склада на комисионера, но и ако имах вина, по каква тарифа той ми взема магазинаж както в митницата и защо на тон ми определя по 60 лева месечно? Верно е в митницата се плаща хамалното, което е вписано в сметката, но комисионера от тая сума плаща за моя сметка 364 лева, а за 182 лева се ваджжава и заплаща агента на парахода. За да ми вземе 105 лева повече тарифира разтоварването на желязото не по параграфа, който съответствува на стоката ми, а по параграфа за разтоварването на релси. Всеки може да разбере, че за 2 писма, които съставляват бордерото ни, 22 лева са едно безплатно кожодерство. За фонда търгов. ващита не говоря, тя е за... който знае за какво. А за комисионата вече обясних. — В кой свят става това кожодерство: 50 лева на тон? Моля, г-н редакторе пчете ми.

И това, ако стане!...

Дружба една от властоушците днес — кой е тя, не е важно — иска закон: „да се назначи специална комисионна в всяка околия, която, след като прегледа книжката на всички търговци и банкери, които е спекуланте, вършени през време на войната не малко са виновни за днешното тежко положение на България, да определи каква сума трябва да внесе всеки един от тях на джржавата, като данък за изплащане джржавните дългове и репарации.“

Иска, ще рече споменатата дружба нящо вроде т. л. 4 на нов маниер — да каже комисионата, която ще бжде обемателно от средата на властоушците дружки — сиреч: „тоя „думбазин“, „кожодер“, „потосмукач“ и пр. спечелил, например, 5 милиона — до 4 1/2 ще даде за репарации“.

Така е, за всички, що са в дружбите има сметка — те не могат тефтери намаат доловка, а са и на власт. Коя комисионна би посменила в тухните редове да потърпел „думбази“, „кожодери“, „потосмукачи“ и пр. — такива

има, сега за сега, в редовете изключително, на партните от черния блок, а може би и в национал-либералите и социал-демократите, поставянето „вжн от законите“ на които се иска от ежщата дружба.

Ако правителството изприсме тая гениална идея и ако това стане, има, прочее да му мислят само „думбавите“, „кожодерите“, „потосмукачите“.

Но има едно нещо: крайностите вече втърде много почнаха да дотекават на народа. Да се играе с еждите на един отчаян народ, това е да се играе наивно и глупаво с огъня.

Лудешките друженни идеи и решения, които често правителството внама за прикрытие за да притиска и угодва народа, само възпламеняват огъня. Сега, тжжко правителството има нужда от отакожените вътрешни духове. Не е в интереса му да си играе с огъня.

„И това става!...“

До ония ден имахме един градоначалник в Варна, който остави незначителни спомени за градоначалническата служба, за едно време.

Много, много куриози и чудновати работи има той в службата си. Тук ще споменем само един от многото куриози:

Пожелал да упражни началническото си влияние върху бржсгарите, да се омилостивят върху чиновниците и да ги, стрижат и бричат с половин цена от установените такси (някои нека да кажат, че това било някакъв си личен въпрос, но свързал го с ежбата и тежкото положение на всичките чиновници). И за да упражни това си влияние, т. е. да въздействува с сигурен успех над бржсгарите, прженал по всичките страни и краища на Варна стражари да му преберят и доведат до един бржсгарите. Стражарите, като всяки стражари, доведат до един, бржсгарите и ги наблъскават в участковния ватвор при градоначалството, защото така било им заповядано, нп, защото така бил заведен редът — никои не може да обясни защо — но факта е факт, че те били натикали в участковния ватвор да... да чакат, до като дойде градоначалника. Минават се, обаче, час, два, три, четири, пет, а градоначалника все не идва в управлението и все не навива ватворените бржсгари да им каже



ва канва вина стоят под стриха и унастижка. И почват да негодуват, и почват да викат и не стонват брженарите да им се каже защо се държат затворени.

Едва след буината галжика на брженарите, вадава се градоначалника и всички на крак: викат: „г-н началник, г-н началник! тук сме, тук — защото ни викат!“

Началника спокойно пристъпва към тях и с началнически тон им казва: „г-да, чиновниците са бедни хора, от тях застрижени и бричени ще взимате по-половин такса! Хайде сега, вървете си!“

И Болати, угорчен и отегчен от случката, извиква: „Бу му идя о?! Демек, синин вахтиния да бу да одау, а?! Сааде началник!...“ С оскърбено чувствено, обръща се към другарите си:

— „Юрioni, аркадашлар, гнделим ишимие!“

А нам Болати кава: „г-н редактор, башимжава бу хал да гелди! Ех, ярабим!...“

### Конфликтът по дисбаркото?

Варненската търговска камара, на 18 т. м. бе свикала събрание на параходните агенти. Имало е да разгледа „конфликт“ между тях и митническите комисионери-експедитори, възникнал по дисбаркото. Заседанието, макар че въпросът за дисбаркото е от широк публичен характер, защото, освен комисионерите и всички търговци без разлика, са заинтересовани, бе обявено „за тайно“ — тайно състоят даже и от пряко заинтересуваните комисионери-експедитори, които са страна по конфликта.

Така намерили за добре умните водачи на търговците, така направиха — не допуснаха и пресата. Вътрешните, интимните причини събранието да е тайно и разискването по такъв един широк публичен въпрос да е скрито, да е между четире очи, както е казано, да не е от пряко най-заинтересованите, ние тук не ще разглеждаме. Ще ги разгледаме в една следваща статия, когато разгледаме и самия въпрос за дисбаркото, като въпрос, който е в пряко съприкосновение, не с личните интереси на комисионерите, а с тия на търговците и какво е неговото икономическо значение за търговията; ще ги разгледаме едновременно и когато подложим на една справедлива юридическа приценка другия, отделния въпрос от дисбаркото: тоя, за послужването на бюрото на камарата с една незаконна заповед на министъра на финансите от миналата година, да издава ордери за замена на коносаментите на приемачите, да освобождават стоните си от параходите и да ги получават поимено легитимните представители на параходните дружества — агенти. А тук ще зададем въпроса към тия, които хитруваха да нагласяват тайното събрание: какъв бе резултатът от него? — Блжж, нищо друго — блжж.

И наистина, когато едно бюро на камара, което се е вело с уравниване на „конфликти“ всякакви си, за да не бъде блжж-ирано, то е дажно да се яви пред събранието с всички проутени подробности по конфликта — да е посветено в предшествуващите инциденти и прецеденти и да пристъпи с един подготвен план за уреждане на конфликта.

Но какво се оказа и какво стана? — Даже председателя не знае в що се състои конфликтът, да не той не знае какви са размерите на плащаното дисбарко в Варна и Бургас и причините на разликите за една и друга град. Някой не му докльадвал, никой не го осветлявал, а сам той в тъмнината нищо не можал да напипа. Оказа се, че ни един от бюрото не е бил в ведение — не е бил в течение на въпросите по дис-

баркото. И стана, това, което не трябваше да става: агентите, без всяко третиране, си ввеха шапките и си отидоха в канторите; а председателя на дружеството на комисионерите (той чакаше в секретарската стая да чуе резултата), поразен от несполуката на дружеството, което бе написал и подало мемора в камарата, се завърна в кантората си и депозира оставката си от председателство пред д-лото.

Блжжж, фийското беха поразителни. Да, поразителни за тия, що наредиха тайното заседание да одушат агентите и тия, що чакаша в секретарската стая да дойдат облагите за водопроводните тръби от невиделица...

### Морепаване.

На 23-й до 25-й август се очаква пристигането на парахода „Улисес“ с разнородни стоки.

На 1 или 2 септември ще пристигне пар. „Стелла“, също носещ железария и др. разнородни стоки.

Агенция Х. Пайнурич.

Парах. „Емтораск“ се очаква да пристигне към 24 до 25 того, идещ направо от Ротердам и Хамбург с 200 т. стока новечето железария и кож. След разтоварването замива обратно през Кюстенджа, Галац, Браная.

Парах. „Stad Zoltbommel“ се очаква към 14—15 септ. с неизвестно количество стоки.

Парах. „Julianapark“ се очаква към 12—13 септември направо от Хамбург с известно количество стоки.

Агенция Братия Траяно.

Парах. „Bulgarian“ пристигна на 18 того и разтовари 147 тона джамове и отплава на 19 того за Кюстенджа.

Парах. „Roumelian“ се очаква на 26 того с неизвестно количество стока от Лондон, Хъл и Анверс.

Парах. „Castilian“ се очаква да пристигне към 10—12 идущий месец, идещ от Лондон, Хъл и Анверс с известно количество стока.

Агенция Методи Станев.

Парах. „Андрос“ пристигна на 15 того идещ от Марсилия чрез Пирей, Смирна и Цариград носещ 180 тона разни колониялни стоки. Замива обратно на 17-й сщщщ, натоварен с жървени храни и добитък.

Парахода „Темистоклес“ се очаква на 23-й того, идещ от Нью-Йорк, чрез Пирей и Цариград носещ 200 тона разни колониялни стоки. Замива обратно на 31 сщщщ.

Океан. пар. „Constantinople“ се очаква на 1-й септември, идещ от Нью-Йорк, носещ пшеници, стоки и поща. Замива сщщщ ден обратно.

Агенция Лулудопуло.

Очаква се на 27 т. г. пар. „Borgida“ от Генуа с разни манифактурни стоки.

Към края на август се очаква пар. „Maria“ и „Helene“ от Хамбург и Анверс с разни железарии.

Аг. Сервиси Маритими.

Парах. „Витания“ пристигна на 21 август, идещ от Цари-

град и разтовари 320 руски бежанци (инвалиди).

Очаква се да пристигне на 26 август парах. „Ватерланд“, идещ от Хамбург с 300 тона стоки.

Агенция Бр. Раделия.

## Вътрешен търговски и сточен пазар.

### Варн. Стокова борса.

Жървени храни.

23 август 1922 год.

В жържените на житарските дейци владее страх, че реколтата и на кукуруза ще бъде по-слаба, от колкото се очакваше след падането на последните дъждове.

Принждането на вагони от вътрешността с жървени храни още продължава да е слабо.

На 16 август пристигнаха и се продаваха на борсата 3 вагона зимница по 560, 572-50 и 590 лева 100 кгр.

На 17 август пристигнаха и се продаваха 2 вагона зимница по 530 и 555 лева 100 кгр.

На 18 август пристигнаха и се продаваха 6 вагона зимница и 1 вагон кукуруз. Зимницата се продаде по 575, 582-50, 590 и 592-50 лева 100 кгр, а кукуруза по 520 лева 100 кгр.

На 19 август пристигнаха 3 вагона и 12 тона зимница. Продаваха се 2 вагона по 580 лева 100 кгр., 1 вагон 585 лева 100 кгр., а 12 тона по 575 лева 100 кгр.

На 21 август пристигнаха 13 вагона зимница и 2 вагона ечмик. Продаваха се: много главнавата по 545 и 555 лева 100 кгр., другите по 595, 597-50, 600, 602-50, 605, 610 и 617-50 лева 100 кгр. Ечмикът по 440 лева 100 кгр. Тоя ден зимницата отбеляза повишение 10 до 15 лева 100 кгр., ечмикът без изменение, другите артикули без пристигане.

На 22 август пристигнаха 3 вагона зимница: един от Павликени с относително тегло 78-2 и с примес ржж 2%, чужди тела 1%, продаден по 612-50 лева 100 килограма, един от Комарево с относително тегло 75-5 и с примес 7% ржж и 2% чужди тела, продаден по 580 лева 100 килограма и един от Каспичан с относително тегло 74-5 и с примес 21% ржж и 3% чужди тела, продаден по 565 лева 100 килограма.

На 23 август пристигнаха 2 вагона зимница и 1 вагон ечмик. Един вагон зимница с относително тегло 76-4 и с примес 7% ржж и 3% чужди тела се продаде по 585 лева 100 килограма, а вторият — с относително тегло 78-7 и с 7% ржж и 2% чужди тела — по 600 лева 100 килограма. Ечмикът се продаде по 350 лева 100 килограма. Цените без изменение.

Високите цени на 21 август се дължат на обстоятелството, че цариградски търговец, ангажиран място в парахода за товарене, направил поукки, за да доплати сумата на товара си. Задржаните високи цени за добрите качества и на 22 август, също се дължат на обстоятелството, че експортерите товарят параходи и си набавят нужните количества.

### КОЛОНИЯЛНАТ.

2 август 1922 год.

ЗАХАР

Бучки каси от 25 кгр. нето 40 лв. килограма.

### Тарифиране на стоките.

По решение на митническата експертна комисия ще се облагат с мито: седлата за велосипеди с 500 вл. лева, разтворител от каучук с бензин по 50 вл. лева, а амбалажната книга по 300 лева вл. за 100 кгр.

Парах. „Фресине“ се очаква от Марсилия и Генуа на 24 т. м. с 160 т. разни стоки.

Парах. „Жак Фресине“ се очаква от Марсилия и Генуа към 10-й септ.; ще разтовари

разни стоки.

Парах. „Епри Фресине“ се очаква от Марсилия и Генуа към 27-й септ. ще разтовари разни стоки.

Агенция Дюрони.

Захар пясък по 38 лева килограма

КАФЕ

Екстра Сюперпор 88 лева килограма

### МАСЛО ДЪРВЕНО

Vierge 62 лева килогр.  
Масло „Soya“ I 56 лв. килогр. (стойност варели или каси 100 л.)

### МАСЛИНИ

Волоски Специалитет едри 27 лева килограма.  
Волоски Сюперпор средни 22 лева килограма.  
„Екстра“ обикновени 20 лева.

### ОРИЗ

Кеневски 23 лв. килограма  
Английски 20 лв. килогр.

САРДЕЛИ 200 гр. каси 2000 лв.

### САПУН СЪЖЛАЙТ

12 унци 1750 лева каси  
Сапун „Полумесец“ 8 унци по 1300 лв. касата.  
Сапун „Роза“ тип на Съжлайт от 8 унци по 200 чифта в каси по 1500 лв.  
340 грама, 1220 лева каси  
Сапун Марсилски тип местен 330 грама марка „Слънце“ касата по 1130 лв.  
Сапун марка „Мома“ 170 гр. касата 1150 лв.

### СОДА КАУСТИК

Варели 50 кила „Кенгуро“ 70/72 градуса бруто за него 20 лева килограма  
Варели 50 кила „Кенгуро“ 60/62 градуса, бруто за него 19 лева килограма  
Сода за пране варели от 100/102 кила бруто, нето 92 к. по 350 лева варела.  
Сода бикарбонат „Полумесец“ по 13 лева килограма.  
Макарони и фидета 16-50 лв. килограма

Леблебии 14 лв. килогр.  
Лимонова Сол Кристал I каси от 12 кила по 115 лв. килогр.  
Лимонова Сол Обикновена 115 лева килограма.  
Червен пипер Екстра 20 лв. кгр.  
Чер Пипер Singapore I 50 лв. килограма

### ТАМЯН

Бел екстра 90 лв. килограма  
Бел I 80 лева килограма  
Обикновен, лева 65 килограма  
Нишаджър калжи 45 л. калгр.  
Калай „Агне и Флаг“ по 150 лева килограма.  
Калай англ. I кач. по 155 лв. килограма.  
Бахар 65 лева килограма  
Стилица по 11 лв. килограма.  
Зачка, по 5-50 лв. килограма.  
Кжла екстра по 80 лв. кгр.  
Чушен 120 лева килограма.

Чай „Екстра“ по 200 лева килограма.

Чай I по 180 лв. килограма.  
Чай II по 160 лв. килограма.

### СВЕЦИ ОТ ИЗВЕСТНАТА ФАБРИКА „РУДА“

Special каси по 3 1/4 килогр. 60 лева килограма

Сжщи каси от 5 и 7 килограма 60 лева

Екстра каси по 8 и 10 килограма 75 лева килограма  
Файтонджийски каси по 10 килограма по 75 лева килогр.

### КНИЖНИ

Книжни кесии 13 лв. килогр.  
Книга амбалажна сива по 12 лева килограма  
Книга амбалажна кафена тжлика по 13 лева килограма.  
Книга амбалажна касена дебела по 11 лева килограма.

### БОЯ ЗА ОБУЩА БУЛГАРИН

Чер 37 лв. дувина, цветен 39 лева дувина.  
Гвозден Германски по 15 лв. килограма.

### КАНТАРИ

200 Кила по лв. 1500 парче.  
300 „ „ 1800 „  
500 „ „ 2500 „  
Син камжк, англ. 25 лева килограма.  
Бевирова масло I кач. англ. 64 лева килограма.  
Бело тенеке 56 листа 970 лв.  
Джамове белгийски I стока каси 1175 лева.  
Торби калкута 2 1/2 либри 56 лева.  
Мет джеси и джиа 87 лева.  
Цянк 30 лева килограма.

### Обущарски стоки.

Гион Волфнер 150/155  
Крупон Англ. II 100/110  
Гионии местни 85/110  
Гион Божардо 135/140  
Шевро гризони 80/120  
Боксов Полак 75—  
Боксове Корнелиус 90/100  
Конци обущарски 200/230  
Пикард 190/200  
Клечки обущарски герм. 26/28  
„ Американски 42/44  
Юфт местен 170/200

### Габровско тържище.

(От в. „Родолубец“).

Трикотан, за дувина:  
Егерово есенно и зимно, мъжко и дамско облекло от 1920 до 2800 лева; мрежени мъжки и дамски фанели от 700 до 900 лева; моряшки фанели детски от 500 до 700 лева; юнашки фанели детски 500 до 700 лева; спортни фанели 1200 до 1400 лева; памучни фанели 1000 до 1400 лева.

Гайтани: черни от 200 до 210 лева килограма; цветни от 200 до 220 лева килограма.

Сливовица градус: 90 до 95 ст.  
Гион и др.: дебел говежди равни качества от 100 до 130 лева килограма; тжжж говежди (табан хастар) от 70 до 90 лева килограма; трансмисионни калши равни широчини и дебелости 300 лева килограма; хромови ремжжжж за навърпване на калши 300 лева килограма.

Блани чер от местни кожи 3 — 4 килогр. за от 120 до 130 лева килограма.

Четки, за джеси 100 лева дувина; за обуца от 180 до 280 лева дувина; за дрехи от 170 до 600 лева дувина; баданарии (ва мазане) до 60 лева парчето и други равни четки.

Пасмантерия от фалшив клубан по ст. 368 плюс 50 на сто с 21 лева кгр.

Тире памучно на кизени, всеки един от които е по-тежък от 30 грама по ст. 355. Ще се счита, изобщо, че внасяната на кизени памучна прещеда е на дребни форми за

## Кожухаров, Георгиев &amp; Симеонов

Търговия с жърнени храни, варива,  
яйца и дърва за горене  
ВАРНА

И. Г.

В търговския регистър при Варненския Окр. Сжд. под № 1151 от 10 VII т. г. се регистрира търговската фирма под наименованието

## Кожухаров, Георгиев &amp; Симеонов,

в която влизат като равноправни членове и с еднородно меограничена отговорност:

РУСИ Н. КОЖУХАРОВ, СИМЕОН ГЕОРГИЕВ  
и ЯНАКИ СИМЕОНОВ,

която, начиная от 10 август т. год. ще се занимава с покупка и продажба на жърнени храни, варива, яйца и дърва за горене.

Фирмата ще се представлява и подписва от всички наред и по отделно, като под печмолованото или написано с ръка „Кожухаров, Георгиев & Симеонов“ ще се слагат подписи.

Уверени, че ще бъдем удостоени с Вашето доверие, молим Ви, вземете си бележка от саморъчните подписи на членовете на фирмата.

С почитания:

Кожухаров, Георгиев &amp; Симеонов

## Международен Пражки

## Панаир за мостри

ОТ 3—10 СЕПТЕМВРИ 1922 ГОД.

Индустриалци, производители и земледелци

посетете Панаира за мостри, на който ще бъдат изложени всички първокачествени изделия разпределени в следующите групи:

1) Строителна индустрия, 2) Металическа индустрия, 3) Електротехника, механика, оптика, 4) Дървена индустрия, 5) Текстилна индустрия, 6) Облекла, 7) Галантерия, 8) Кожи, 9) Стъкло, порцелан, керамика, 10) Художествена индустрия, 11) Химия, 12) Хранителни и земеделски продукти, 13) Музикални инструменти, 14) Игралки и кукли, 15) Хартии и канцеларски потреби, 16) Бижутерии, златни и сребърни артикули и часовникарство, 17) Хирургически инструменти, четири операционни салона, 18) Специална изложба на подкарпатска Русия от Чехославия, 19) Специална изложба на Украинската Съветска република, 20) Обща група. Посетителите на Международния Пражки панаир се ползват с едно намаление от 75% за виза и 33% по железниците в Чехославия. За да се ползват от споменатите облаги, лицата трябва да се снабдят с паспорт и легитимационна карта, която ще се издава от консулството.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

## О Б Я В А

№ 18428

Варна, 18 август 1922 год.

Обявява се на интересующите, че в канцеларията на Варненското Окръжно Финансово Управление на 29 того, в 10 часа преди обед, ще се произведе търг с явна конкуренция за ремонтване на общинското здание, в което се помещава централата на Варненската Телеграфо-почтенска Станция. Приблизителна стойност на предприятието възлиза на 28493.10 лева. Залог се изисква 5%.

Тържните книжа, сметката и пр. може да се видят всеко приобщително време в общинското управление при чиновника на търговете. От конкурентите се изисква документи предвидени в чл. 125 — 127 от закона за бюджета и пр.

ОТ КМЕТСТВОТО.

ръчна продажба, когато теглото на всеки келеп е по-малко от 30 грама.

Конци конопени на кълбета, ненавити на картончета, книжки масурчета и пр., вложени по 12 в пакет, ще се облагат върху легалното нето тегло.

Пасмантерия, представляваща три усукани лички от посребрен клубудан по ст. 337-а с 70 лева кгр.

Търби плетени от ютена, пружа, плъни с азбест, по ст. 376-в с 340 лева за 100 килограма.

Кърпи копирени на плат,

небродиранни по ст. 334-а 2 с 65 лева кгр.

Варели железни, амбалаж на серна киселина по ст. 422. Железни наизбени шини за вършачки, с джажина 1.10 м. по ст. 510.

Рефлектори за ламби, състоящи се от кржги амалгамирани отжжени плочи, вложени в тенекени рамки, помалки от 30 см., в диаметър по ст. 282.

Щуради дървени с алуминиеви ключалки по ст. 484.

Кутии, съставляващи принадлежност на физически и други инструменти да се считат и облагат като стока, а не като амбалаж.

Запушалки за бирени бутилки от железна поцинкована тел и порцелан, който е неделим от телта, по ст. 447.

## Провинциални фирми

Георги Генев — гара Трѣмбеш.

„Парите не дават плод“, но „правият склади“. Знаменитият велик философ и учен в древна Гърция, Аристотел, е изрекъл тия думи не току тжй напразно. Искал е той да каже нящо повече от онова, което се съдържало в тия две фрази; искал е да докаже, че парите сами по себе си не съставляват нищо, ако нема ум да ги управлява и труд да ги уполютворява. С втората фраза целиа е да докаже, че парите отиват в унион с човешките стремежи, вървейки ръка за ръка с умът и трудът, съставляват сила, която поддържа най-сметлата предприемчивост и която напраща най-тържовната съпротива на тая предприемчивост.

Трудът, честният труд, неморният труд, с парите, планини поклащат. Това може да се види и констатира на всякаде — в най-големите тържовски центрове и в най-отстранените провинциални кжтове. Кадето труда и парите са в творческата си роля, там живота кипи и тържовията цвѣти. Обиколката ни в провинцията тия дни ва излизаше пжт ни убеди в това. От тая обиколка ние изнесохме убеждението, че в нашата тържовия става една трансформация: равнина се един процес на промяна на ролята не само в мѣстата, кадето се развива тържовията, но и в факторите й — пжрвите стават последни, последните — пжрни. Това убеждение у нас се затвърди от посещенията ни в разгящата паланка при гара Трѣмбеш, след което бехме посетили Бяла, Свищов и Горна Оряховица, мѣста които остават надире и се прощават с едно повнато минало като центрове на тържовията, особено Свищов и Бяла останали вече много назад от Трѣмбеш, а Горна Оряховица, боряща се с всички сили да запази нящо от миналото си, ва да джржи надмощие над Трѣмбеш, кадето, обаче лжжа едно униение, лжжа ослабването на творческия дух.

Но думата ни тук не е за градовете. В настоящия случай ни интересуват личните предприятия и фирми, които в областта на тържовията са добили известен просперитет; те са за нас необходими ва да изобразим особенни тържовски прогрес, постигнат в отстранените провинциални кжтове, както казахме по горе.

Между другите, от по рано нам повнати тържовски фирми в Трѣмбеш, повната ми беше и фирмата на г. Георги Генев, еджър тържовец колониалист и с железария, син и приемник на фирмата „Гено Минков“, основана преди повече от 30 години, а преминала в притежа-

ние на г. Г. Генев в май 1914 година (когато бе и зарегистрирана при Тържовския Окр. Сжд.) в положението на една тържовия мудо прозяваща.

Днес . . . да, днес, вложим и капиталът, солидни капитал и труд на младия и енергичния приемник г. Г. Генев, ние заварихме от тая мудо прозяваща, мудо негитираща преди 1914 година тържовия, едно предприятие, което спира върху себе си вниманието с отличната си тържовска организираност, което импонира с своята особено веща комбинаторност ва да дава ползи, което прави впечатление с усвоените в него съвременни тържовски приеми и уредба и, вжобще, с здравината и силата не само на материалния, но и на моралния си капитал, над които царят личният и честен труд и вещь похват на г. Г. Генев, на личният негов тържовски и организаторски дух.

Беше ни особено драго да поздравим добрият син и достойният приемник на нашият стар познат тържовец г. Гено Минков с особенният напредък на неговата тържовия, защото фактически тая фирма от промяната си насам, от преминаването й в притежание на г-н Георги Генев е направила немислими успехи, е твърде много прогресирала и по всеотранната своя солидност стои наред с всичките други в тая цвѣтуща паланка солидни тържовски фирми, за които ще имаме случай да кажем поименно по няколко думи.

Тържовията, както мимоходом споменахме, на фирмата Георги Генев е с колониал и железария на едро и дребно, но капиталите й, а същщо и моралният и материалният й кредит, й позволяват да се занимава и с друг род тържовия, на пжрво мѣсто, житарство, както то възнамерява да предприеме. В тоя момент, в качеството си на представител на петрол и петролни продукти, има солиден склад от гас, бензин, минерални и машинни масла и други петролни продукти. На същата фирма е поверило представителството си и д-во „Балкан“.

Нашите впечатления вжобще, не само от напредъка на гореспоменатата фирма, не само от напредъка на десетките други като нея и по-горе от нея в Трѣмбеш, а от напредъка изобщо на тържовските предприятия в малките и отстранени в равнини кжтове на страната мѣста, са, че тържовията се премества от досегашните си центрове и се затвърдява по други пунктове на царството и там се най-много затвърдява тж, кадето философския афоризм на Аристотела намира своето приложение, дето трудът и парите вървят дружно в граденето на човешкото благосъстояние.

Трудът и парите отварят очите и ще повдигнат духът и на васиромашала Бжлгария.

## ХРОНИКА.

Пажртителен апел. Габровския в. „Родолубец“, начално предава апела на потомката на бжлгарския родолубив благодетел Н. Палаузов — г-жа Надежда Андреевна Палаузова — Амбатиелю кжм габровци и всички бжлгари, за помощ. Редакцията на същия вестник е открила подписка за помощите, с апел и от своя страна кжм всички бжлгари да се отзоват с помощите си за 63 годишната потомка на онзи, който е виновник за просветата на хиляди бжлгари в Априловската гимназия. При съединяване се кжм отправения апел особено кжм габровците, кадето и да живеят — да не скжпят лентата си.

В средата на дребните еснаски и замаатчиески съсловия

има едно негодувание и василище се брожение против общината, защото, в действителност, не в право съотношение с едрите тържовци и не съобразно с действителните материални състояния и съобравно с реалните доходи на заведенята им, са определени таксите за табелите на заведенята им. Тия такси са прекомерно високи и същипателни за еснафа. Последния се готви да изрази негодуванието си с демонстрации. Мислим, общината ще направи и за себе си добра услуга, ако е време поправи грешките си.

Образувана е нова тържовска фирма в Варна под наименованието „Кожухаров, Георгиев & Симеонов“ за тържовия с жърнени храни, варива, яйца и дърва за горене. Членовете й сж г. г. Руси Н. Кожухаров, Симеон Георгиев и Янко Симеонов, млади, интелигентни тържовци, които сж спечелили добро име и голям кредит в пияцата, като добри и честни работници в банкерството и тържовията. Фирмата ще се подписва наедно, или по отделно от всички съдружници.

Приятно ни е да изкажем нашите най-добри пожелания на младата фирма.

Нурсове. Варненската Тържовска Камара от началото на идущия септември ще открие шестмесечни курсове по кошничарството в гр. Дряново и по общарството в гр. Горна-Ореховица.

Решено е от централното управление на Б. Н. Банка да се отпечатат и пуснат 5000-левови банкноти. Поржжката за отпечатване ще стане в Америка.

Позволено е на фабриките за спирт да продават направо на клиентите си до 3000 литри спирт. По нагоре от това количество може да се продава само чрез финансовото министерство.

По нареждане от централата, клоновете на Б. Н. Б. не ще отпущат ипотечни заеми срещу здания, ако последните, по стойност, струват по-малко от 50 хиляди лева.

С телеграма до анцизните началници, министерството на финансите е заповядало: производелите на солена риба да плащат акциза на употребената сол при покупката на солта, като, внайт, че платената стойност ще им се повръща при внапщането акциза за солената риба.

Народната Банка ще пусне в обржщение, като банкноти, съжровицини бонове на 197 мил. лева по един нов наскоро обнародан закон, а при случай на нужда за по-големи платени, допустеното й е да издава и чекове в един общ размер от 200 милиона лева.

Новосъставеното анонимно акционерно дружество „Корнум“, което има седалището си в София е открило клон в Варна и под същото име е регистрирвало фирмата си пред Варненския Окр. Сжд. Клонът вече функционира под директорството на бившият джжгодишен прокурор при фирмата на Бр Джурови и управляющ тържовския магазин на последните в гр. Варна, г-н Юрдан Алексиев опитността и нещпната в тържовията на когото ежжко се ценят от новосъставеното д-ство. Ще подписва за дружеството той заедно с упжлноощения г. Д. Максимов.

Софийската фирма Георгиев & Пиванчи откри в Варна клон който ще се занимава, съжщо както и централата, с тържовни комисонерство и експедиция. Ще се управлява и подписва от притежателите й така: „Георгиев & Пиванчи.“ Тя се помещава в новопостроеното здание от г. Ив. Шопов срещу хотел „Орел“.